

Náttarravnaskeið

Týsdagarnar 12., 19. og 26 novembur skip-ar Felagið Náttarravnarnir í Tórshavn- ar Kommunu fyri skeiði í Losjuni fyri bæði nýggjum og ver-andi limum

NÁTTARRAVNAR
Solby A. Eliassen

Tone Kjeld frá Náttarravn-unum sigur, at endamálið er at útbúgva nýggjar limir og so eisini at upppríska hjá verandi limum.

Skeiðini verða hildin týs-dagarnar 12., 19. og 26 no-vember.

Týsdagin 12. november verður kunning frá lögregl-uni um skyldur og rættindi hjá borgarum í sambandi við hetta at vera Náttarravnur. Kunning verður eis- ini frá Barnaverndini um teirra arbeiði. Sigrun Sam- uelsen, sálarfrøðingur hjá Barnaverndini heldur fyri- lestur um ung.

Týskvöldið 19. november verður alt Náttarravnafrý- brigðið gjøgnumgingið; teirra viðtøkur, reglugerð og ikki minst teirra felags- mentan. Hetta kvöldið verður arbeitt við, hvussu tey kunna menna felags- mentanina, so hon hóskar

Tann 12., 19. og 26. novem-ber verður skipað fyri skeiði fyri nýggjum og gomlum Náttarravnum í Losjuni

Náttarravnur er rimuliga stórus. Tað koma alla tíðina nýggj. Og Tone sigur, at tað er ofta, at foreldur steðga á gøtuni og siga, at tað skjótt verður teirra túrur at verða Náttarravnur, tí børn teirra eru komin í tann aldurin.

Hon heldur, at Náttarravnarnir eru komnir fyri at verða, og hon letur væl at móttøkuni, sum tey hava fingið hetta árið, tey hava virkað. Eisini veit hon at siga frá, at tey hava fingið fyrispurningar frá fólki, sum hugsa um at stovna Náttarravnafelagsskap

adрастаðni í landinum. – Seinastu dagarnar havi eg ætlað mær inn á Almannastovuna eitt ørindi, menuttanfyri er onki parkeringspláss til rørslutarnað, so eg sleppi als ikki av við bilin hjá mær, greiðir Eyðbjørg frá.

Soleiðis er tað eisini alla aðrastaðni í býnum. Illa ber til hjá Eyðbjørg at fara útuttan hjálp frá familjuni, tí parkeringsplássini eru í fyrsta umfari so fá, og í øðrum umfari, so eru bara nokur heilt fá til rørslutarnað.

– Eg brúki so nógv pláss tá eg skal úr bilinum. Um eg ikki fái hurðina heilt upp, so sleppi eg ikki út fyri beininum hjá mær. Hetta verður eisini sjáldan hugsað um, tá parkeringspláss-

best til viðurskiptini her.

Og tað seinasta skeiðs-kvöldið, týskvöldið 26. november verður grundkunn- ing um vanlukkuavmarking og fyrstu hjálp. Narkotika-bólkurin hjá lögregluni fer at kunna um rúsevni og núverandi støðuna í kommun-uni. Carl-August Arge, rúsdrekka- og narkotikarágevi fer at halda fyrilestur um ung og rúsevni.

Tone sigur, at øll kunnu koma við til hesi skeiðini. Tað vil siga, at einum nýttist ikki at vera limur ella at hava tikið avgerð um at gerast limur fyri at luttaka á

skeiðinum.

– Skeiðið er alment og øll eru hjartaliga vælkomn, sigur Tone Kjeld.

Nú hava Náttarravnarnir gingið úti í býnum í skjótt eitt ár, og tað hevur verið sera vælmóttikið millum ung. Tone sigur, at tað kemur meria enn so fyri, at tá Náttarravnarnir ganga úti, at fólk koma at fregnast um teirra virksemini.

Tað eru gott 70 limir í Náttarravnunum í dag, men ikki allir ganga úti um vikuskiftini.

– Tað vil altíð vera so, at summi ikki hava hug at

ganga úti, men kortini fegin vilja stuðla, so tey eru stuðulslimir, sum rinda eina sera rimuliga upphædd sum eitt limagjald, greiðir Tone frá.

Hini sum ganga úti eru býtt í bólkar við trimum, og tey skiftast so at ganga. Tey eru so mikið nógv, at tað nýttist ikki at verða so tætt millum túrarnar. Summi ganga einaferð um mánaðin, men tað eru ikki øll, sum ganga hvønn mánaða.

Tone Kjeld sigur, at tað er ikki at halda seg aftur, tí tey ynskja nýggjar limir.

– Tað er altíð gott fyri ein

felagsskap, at tað eru nógv-ir limir, sigur Tone Kjeld.

– Vit hava bara fingið positivar viðmerkingar til okkara virksemið og lög-reglan segði herfyri í út-varpinum, at tað merkist væl, at vit eru har, sigur hon og heldur fram, at um tað onkuntið eru útlit til, at tað fer at verða bardagi, og tey so siggja Náttarravnar-nar, so er tað ofta, at tað fjarar út heldur enn at bliva til tann stóra bardagan.

Men so hinvegin, verður tað til rok, so ringja Náttarravnarnir eftir lögregluni. Áhugin fyri at gerast

Eyðbjørg Joensen, rørslutarnað:

– Kenni meg til fortreð

Eyðbjørg Joensen hevur bara havt eitt bein í fimm ár. Hon filist stórliga á um-støðurnar, sum tey rørslutarnaðu hava, tá tey eru í býnum. – Eg havi í fleiri dagar skulað ørindir inn á Almannastovuna, menuttanfyri er onki parkeringspláss til rørslutarnað, sigur Eyðbjørg Joensen

RØRSLUTARNAD
Ingrid Bjarnastein

Eyðbjørg Joensen úr Havn hevur seinastu fimm árinu bara havt eitt bein. Eyð-bjørg filist stórliga á vána-ligu umstøðurnar rørslu-tarnað hava í býnum.

– Seinastu dagarnar havi eg ætlað mær inn á Almannastovuna eitt ørindi, menuttanfyri er onki parkeringspláss til rørslutarnað, so eg sleppi als ikki av við bilin hjá mær, greiðir Eyðbjørg frá.

Soleiðis er tað eisini alla aðrastaðni í býnum. Illa ber til hjá Eyðbjørg at fara útuttan hjálp frá familjuni, tí parkeringsplássini eru í fyrsta umfari so fá, og í øðrum umfari, so eru bara nokur heilt fá til rørslutarnað.

– Eg brúki so nógv pláss tá eg skal úr bilinum. Um eg ikki fái hurðina heilt upp, so sleppi eg ikki út fyri beininum hjá mær. Hetta verður eisini sjáldan hugsað um, tá parkeringspláss-

ini verða gjord, sigur Eyð-bjørg Joensen.

Eisini rundan um SMS eru heilt fá parkeringspláss til rørslutarnað. Bara eitt av teimum nógvu í parkerings-plássunum í kjallaranum er avsett til fólk í koyristóli

ella líknandi, og heldur Eyðbjørg, at hetta er alt ov litíð.

– Tey flestu, sum eru handikappað fara í SMS, tí tú kanst ikki fara allastaðni. Men ofta, so eru onnur sum eru frisk, so ófólkalig, at

tey taka tað eina parker-ingsplássíð sum er avsett til tey handikappaðu.

Til fortreð

Eyðbjørg greiðir viðari frá, at nú ein dagin skuldi hon

Eyðbjørg Joensen hevur bara eitt bein. Hon filist á tør serstakliga vánaligu umstøðurnar, sum rørslutarnað hava í býnum
Mynd: Álvur Haraldsen

eitt ørindi í býnum. Ikki fyrr enn triðja dagin fann hon eitt parkeringspláss, sum hon kundi brúka.

– Um eg skal oman í bý-in, so má onkur í familjuni við og seta meg av, koyra fyri at finna eitt parkerings-pláss, avheinta bilin aftur og síðani koma aftur eftir mær. Um tað er vindur ella gler, so missi eg javnvág-ina, so tað er ikki so lætt, fortelur Eyðbjørg.

Hon visir eisini á, at hon hevur ferðast nógv aftur og fram til Klaksvíkar við Dúgvuni. Umborð á Dúgv-uni er ongin lyft og tað er tað heldur ikki í flestu skip-unum hjá Strandfaraskip-um Landsins.

– Tú sleppur ikki at sita í bilinum, og ongin lyft er, og tað merkir so, at tú noyðist at fara upp á. Um eg skal upp á, so má eg ganga eitt trin í senn, og tað tekur langa tíð. Tá eg so einaferð komi upp, so er trappan full

aftanfyri meg. Tá veðrið er gott, plagi eg at fara niður nakrar minuttir aðrenn, tí um eg fari tá øll hini fara, so fyllist trappan aftur aftanfyri meg, sigur Eyð-bjørg, sum leggur afturat, at tá tað er soleiðis, so kennir

ein tað sum um ein er til fortreð allastaðni.

Sjálv dámar Eyðbjørg væl at fara út, og tað roynir hon nógv av. Men tað er ógvuliga trupult, tí tað ber so illa til bara at fara út ein túr.

– Tað eru ógvuliga fá rørslutarnað í býnum, og eg haldi, at tað eru tí, at um-støðurnar eru so vánaligar. Mær dámar væl at fara út, men at Almannstovan ikki skal hava eitt parkerings-pláss til rørslutarnað er toppurin!

Í fjør gekk Eyðbjørg á kvøldskúla í Eysturskúla-num. Har eru trappur og ein bakki niður, sum er gjordur serliga til koyristól, men har er ongin gelendari, at halda í.

– Eg kann als ikki ganga gjøgnum trappuruttan ge-lendara, og tað visir seg, at vanta nógvastaðni. Tað er bara ein bilig loysn, sum er gjord á flestu plássunum.

Eyðbjørg heldur eisini, at røsk fólk áttu at hugsað seg betur um, tá tey fara út –serliga við bilinum. Hon hevur alt ov ofta sæð fólk parkera á plássinum, sum er avsett til tey rørslutarnaðu, og so kemur onkur rennandi úr bilinum.

– Fólk eru ov ófólkalig. Tey hugsa seg ikki um, sig-ur Eyðbjørg Joensen, sum ynskir, at myndugleikarnir fara at betra um hesar um-støðurnar í framtíðini.

Nýggj barnabók

Sleppi eg til himmals við báti, ella kann eg koyra við bili? Fái eg eitt kamar, sum eg skal eiga sjálvur? Hetta eru bara nakrir av spurningunum, sum verða settir í bókini, Himmalin, sum Heimamissions-felagið, HMF, gevur út í næstum

TÍÐINDASKRIV

Talan er um ein lítla barna-bók úr roðini Smáar Sign-ingar, haðani vit longu kenna bøkurnar, Biblia teirra smáu og Bønir teirra smáu. Bókin viðger spurn-ingar, sum børn av og á kunnu spyrja. Fyrst verða nakrir spurningar settir, og oftast eru teir júst eftir barnasinninum, til dømis: Er nakar djóragarður í himlinum? Síðan verða spurningarnir svaraðir heilt

stutt, og aftast eru bibliu-ávísingar til foreldrini at vísa børnunum á, tá tey seta spurningar.

Bókin er prýdd við sera fittum myndum av børnum, sum spæla saman. Myndir-nar hevur tann kenda lista-kvinnan, Elena Kucharik teknað. Hon hevur eisini teknað myndirnar til Biblia teirra smáu og Bønir teirra smáu. Kathleen Long Bos-trom hevur skrivað, og Simona Johannesen hevur týtt bókina til føroyskt. Hon fæst til keyps frá Heimamissionsforlagnum í Nesvík og á heimasíðuni hjá forlagnum: www.mission.fo/hmf.

Bókin kostar 79 krónur. Himmalin er ein sera fitt og prýðilig bók, sum er eitt væl egnað føðingardags-ella jólagávuuppskot til tey smærru.

GSM teletíð á alnetinum

TELEFONIR
Ingrid Bjarnastein

Um tú ert ein av teimum, sum hevur GSM Teletíð frá Føroya Tele, so ber nú til hjá tør, at fáa Teletíð um-vegis alnetið.

Í vikuni gjørdu Føroya Tele og hallo.fo eina avtalu, sum ger, at kundar hjá Fø-roya Tele nú kunnu fylla Teletíð á GSM telefonina gjøgnum einaskipan, sum Farodane hevur gjort til hallo.fo.

Á henda hátt kann Teletíð gjaldast beinaleiðis við FR/visakorti á alnetinum, og hetta er ein skipan, sum ógvuliga væl umtókt í londunum rundanum okk-um.

Skipanin er løtt at nýta. Kundin verður biðin um at

geva nakrar upplýsingar. Tá allar upplýsingarnar eru settar inn, fær kundin eina kodu, sum verður nýtt til fylla Teletíð á kortið. Sum eina eyka trygd, so fær kundin koduna við posti-num.

Skipanin er nú á www.hallo.fo

gávukortum sum vinningar. Triggjar ferðir verður trekt aðrenn jól. Tann 1., 3. og 10. desember.

Deyvafelagið sigur í tíð-indaskrivi, at fegnast um góða stuðulin seinastu árinu og vóna, at undirtøkan

verður eins góð í ár og und-anfarin ár.